

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคการเมือง

ด้วย นายทะเบียนพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตามมติในการประชุม ครั้งที่ ๑๑๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อ พรรคบำรุงเมือง ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๕/๒๕๕๓ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคบำรุงเมือง ดังนี้

นโยบายพรรคบำรุงเมือง พ.ศ. ๒๕๕๓

คำปรารภ

ประเทศไทยของเราได้พยายามที่จะสถาปนาระบอบประชาธิปไตยเป็นเวลานานกว่าครึ่งศตวรรษแล้ว ก็ยังไม่เป็นผลสำเร็จ และเนื่องจากไม่ประสบผลสำเร็จนี้เองได้ทำให้ประเทศไทยต้องประสบความทุกข์ทรมานเรื่อยมาจนกลายเป็นปัญหาเรื้อรังและยังเป็นภัยร้ายแรงต่อความมั่นคงของชาติ ซึ่งสามารถประมวลให้เด่นชัดเป็น ๓ ปัญหา คือ

ปัญหาที่หนึ่ง ประเทศไทยได้ทรุดโทรมลงสู่ฐานะที่ต้องตกเป็นลูกหนี้แก่ต่างชาติเรื้อรمانับว่าเป็นภาระและความวิตกกังวลแก่ปวงชนในชาติเป็นอย่างยิ่ง

ปัญหาที่สอง ประชาชนชาวไทยต้องประสบความทุกข์ยากเดือดร้อน ทั้งในด้านการดำรงชีวิตและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ปัญหาที่สาม ระบอบการปกครองของเมืองไทยยังเป็นระบอบประชาธิปไตยที่ไม่สมบูรณ์ และยังไม่มีพรรคการเมืองที่เป็นของประชาชนอย่างแท้จริง จึงทำให้การเมือง การปกครองของประเทศมีการรวนเร ไม่แน่นอน หรือเรียกได้ว่าไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองจนทำให้รัฐบาลต้องเผชิญกับปัญหาเสถียรภาพของรัฐบาลเอง และก่อให้เกิดความไม่มั่นใจอันไม่เป็นผลดีแก่ประเทศไทยและประชาชน

เมื่อได้วิเคราะห์ปัญหาทั้งสามนี้แล้วเห็นว่าแต่ละปัญหาล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาที่บีบบังคับให้ชาติบ้านเมืองก้าวไปสู่วิกฤตการณ์เข้าไปทุกขณะ หากไม่ร่วมมือร่วมใจกันแสวงหาแนวทางที่แก้ไขปัญหาให้ถูกต้องอย่างจริงจัง และเข้าปฏิบัติการด้วยความบริสุทธิ์ใจแล้วประเทศชาติต้องประสบวิกฤตการณ์ร้ายแรงทำให้ไม่อาจรักษาสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ไว้ต่อไปได้

พรรคบารุงเมืองมีความเห็นว่า การที่จะแก้ไขปัญหาของชาติให้ลุล่วงไปได้ด้วยดีนั้นมีแต่จะต้องดำเนินการตามวิถีทางประชาธิปไตยด้วยระบบพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์ และมีนโยบายที่สอดคล้องตรงกับความต้องการของชาติและประชาชน ดังนั้น พรรคบารุงเมืองจึงขอเสนออุดมคติพรรคและนโยบายแก้ไขปัญหาของชาติดังกล่าวมาให้พี่น้องปวงชนชาวไทยทุกท่านได้พิจารณา ดังต่อไปนี้

นโยบาย

พรรคบารุงเมืองได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ปัญหาของชาติที่ปรากฏเป็นภัยร้ายแรงต่อความมั่นคงของชาติอยู่ในขณะนี้ เป็นปัญหาที่สลับซับซ้อนและหมักหมมกันมานาน ฉะนั้น การแก้ปัญหาก็ควรจะเริ่มด้วยการบรรเทาความรุนแรง และเยียวยาอาการในขั้นต้นก่อน ซึ่งพรรคบารุงเมืองได้วิเคราะห์แล้วเห็นว่า ควรจะรีบดำเนินการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้ลุล่วงไปก่อนอันจะเป็นบันไดขั้นต้นในการก้าวไปสู่การแก้ปัญหาอื่น ๆ และพัฒนาชาติตามนโยบายหลักต่อไป นอกจากนั้นเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่าการที่ชาติไทยดำรงไว้ซึ่งความสถาพรของสถาบันความเป็นชาติไทย ศาสนา และพระมหากษัตริย์ นั้น ก็ด้วยการสถาปนาระบอบประชาธิปไตยให้มีเสถียรภาพแต่เสถียรภาพของระบอบประชาธิปไตยจะมีได้นั้นก็อยู่ที่การมีระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ ซึ่งจะทำให้เกิดระบอบประชาธิปไตยโดยครบถ้วน ทั้งด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม วัฒนธรรม และด้านการป้องกันประเทศ อันสอดคล้องและเหมาะสมกับลักษณะพิเศษของชาติไทย ซึ่งถือว่าเป็นนโยบายหลักหรือนโยบายระยะยาวของชาตินั้นเอง พรรคบารุงเมืองได้ยึดแนวทางของประชาธิปไตยโดยสากล ที่ประกอบด้วย ทฤษฎีรัฐศาสตร์ ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ และทฤษฎีปรัชญา นำหลักการปกครองของระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ อาทิเช่น หลักอธิปไตยเป็นปวงชนทุกชนชั้น หลักเสรีภาพ หลักความเสมอภาค หลักกฎหมาย หลักการปกครอง โดยการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ ยุติธรรม ฯลฯ รวมทั้ง ศึกษา วิเคราะห์ปัญหาของชาติอย่างถ่องแท้แล้วประยุกต์ทฤษฎีต่าง ๆ รวมทั้งความรู้ ประสบการณ์และบทเรียน ตลอดจนสภาพความเป็นจริงของสังคมไทยและสังคมโลก เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ของชาติให้สำเร็จลุล่วงไปให้จงได้

ดังนั้น พรรคบำรุงเมืองจึงได้กำหนดวิธีการดำเนินการในการแก้ปัญหา ทั้งนโยบายเฉพาะหน้า และนโยบายหลัก เพื่อให้ประเทศชาติพ้นวิกฤตการณ์และให้สามารถพัฒนาไปสู่ความมั่นคงและความรุ่งเรือง สถาพรสืบไปไว้ ดังต่อไปนี้

วิธีดำเนินการของพรรค

ตอนที่ ๑

วิธีดำเนินการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของชาติ

(๑) ทำให้หลัก “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน” ปรากฏเป็นจริงโดยจัดทำให้นโยบายของรัฐบาลเป็นประชาธิปไตยและให้รัฐสภาทำหน้าที่เป็นผู้แทนปวงชนอย่างแท้จริง

(๒) ทำให้หลัก “บุคคลมีเสรีภาพบริบูรณ์” ปรากฏเป็นจริงตามหลักประชาธิปไตยโดยพิจารณาเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายต่าง ๆ ที่บั่นทอนเสรีภาพของบุคคลในระบอบประชาธิปไตย รวมทั้งส่งเสริมให้สื่อมวลชนได้ถึงซึ่งจรรยาบรรณที่ ๔ แห่งสังคมชาติ

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เพื่อเป็นเครื่องช่วยในการก้าวไปสู่อุดมการณ์สังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และให้มีการออกเสียงลงประชามติก่อนประกาศใช้

(๔) แก้ปัญหาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ยาเสพติด และปัญหาความปลอดภัยของประชาชน ให้เป็นผลสำเร็จด้วยความร่วมมือกับองค์กรมวลชนทั้งปวง

(๕) ลดและตรึงราคาสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้รัฐวิสาหกิจและกลไกของรัฐ รวมทั้งองค์กรมวลชนที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือช่วยให้เกิดประสิทธิผล

(๖) ส่งเสริมการเกษตรกรรม การอุตสาหกรรม และการพาณิชย์กรรม รวมทั้งพัฒนาการสหกรณ์ทุกประเภทให้บังเกิดประสิทธิผลต่อประชาชนโดยแท้จริง

(๗) ประกันรายได้ขั้นต่ำของผู้มีรายได้น้อย และปรับปรุงค่าจ้างขั้นต่ำของลูกจ้างอย่างเหมาะสม และให้มีประสิทธิภาพต่อการรักษาดุลระหว่างทุนกับแรงงาน

(๘) จัดตั้งและดำเนินการสวัสดิการในปัจจัยสี่ของการดำรงชีวิตต่อประชาชนผู้ยากจน รวมทั้งจะดำเนินการพัฒนาการศึกษาเพื่อเสริมสร้างพื้นฐานของชาติให้สอดคล้องกับการสถาปนาระบอบประชาธิปไตยโดยรัฐจะร่วมมือกับองค์กรมวลชน และองค์กรเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

(๘) ปรับปรุงระบบบริหารราชการแผ่นดินทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ตลอดจนส่วนท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์แห่งปวงชนชาวไทยและประเทศชาติ

(๑๐) ปรับปรุงการบริหารของรัฐวิสาหกิจสาธารณูปโภค และดำเนินการให้วิสาหกิจเอกชน ที่มีลักษณะสาธารณูปโภคให้บริการประชาชนตามความมุ่งหมายที่แท้จริงของสาธารณูปโภค

(๑๑) สนับสนุนการลงทุนภายในประเทศโดยคนไทยเป็นหลัก และเสริมด้วยการลงทุนจากต่างประเทศโดยปรับปรุงกรรมวิธีด้านเศรษฐกิจและการคลัง เพื่อส่งเสริมการลงทุนให้มีความสะดวกปลอดภัย และเกิดความมั่นใจต่อผู้ที่จะลงทุน

(๑๒) ดำเนินการนโยบายต่างประเทศให้เหมาะสมกับลักษณะพิเศษของชาติไทย เพื่อให้ประเทศไทยซึ่งมีฐานะทางยุทธศาสตร์อันสำคัญที่สุดในสถานการณ์โลกปัจจุบัน ให้สามารถดำรงตนบนเวทีสากลอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้ไทยสามารถรักษาประโยชน์ของชาติไว้ได้อย่างเหมาะสม

ตอนที่ ๒

วิธีการดำเนินการตามนโยบายหลักของพรรคการเมือง

๑. นโยบายด้านการเมืองภายในประเทศ

พรรคการเมืองมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะสร้างสรรค์ระบอบประชาธิปไตยให้สมบูรณ์ เพื่อให้อำนาจธิปไตยเป็นของประชาชนอย่างแท้จริง สร้างเสถียรภาพทางการเมืองของประเทศไทย ให้มั่นคง ซึ่งเป็นกุญแจดอกแรกที่จะก้าวไปสู่การแก้ปัญหาและการพัฒนาด้านอื่น ๆ ได้โดยง่าย พรรคการเมืองจึงกำหนดวิธีการดำเนินการในด้านการเมืองไว้ ดังต่อไปนี้

๑.๑ เทิดทูนและรักษาสถาบันพระมหากษัตริย์อันเป็นสถาบันแห่งความมั่นคง และเป็นศูนย์รวมแห่งความสามัคคีในชาติให้สถิตสถาพรชั่วกาลนาน

๑.๒ พรรคจะสร้างเสถียรภาพทางการเมือง โดยสร้างระบอบประชาธิปไตยให้สมบูรณ์ ทั้งรูปแบบและเนื้อหา ซึ่งถือว่าการมีเสถียรภาพทางการเมืองเป็นรากฐานที่สำคัญของการที่จะพัฒนาสังคมไทยให้เจริญรุ่งเรืองเป็นสังคมที่สมบูรณ์ในระบอบประชาธิปไตยต่อไป

๑.๓ พรรคจะมุ่งสร้างระบบพรรคให้เป็นของประชาชนอย่างแท้จริงเหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศไทยให้เป็นผลสำเร็จ และถือว่าพรรคการเมืองต่าง ๆ เป็นผู้ร่วมงานทางการเมือง ยกเว้น พรรคการเมืองที่มีเจตนาร้ายและใช้ความรุนแรงเป็นวิธีการดำเนินการ

๑.๔ พรรคจะส่งเสริมสื่อมวลชนให้มีฐานะสมกับฐานันดรศักดิ์ในระบบประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือพิมพ์ในฐานันดรที่ ๔ ย่อมเป็นกลไกที่สำคัญอย่างหนึ่งของระบบประชาธิปไตย ในปัจจุบันได้มีสื่อมวลชน เช่น วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์เพิ่มขึ้นมา และก้าวสู่บทบาทเป็นเครื่องมือในการแสดงประชามติ ดังนั้น บุคคลที่ทำงานในสื่อเหล่านั้นจึงควรมีความรับผิดชอบต่อสังคมของชาติมากกว่าบุคคลธรรมดา พรรคจึงปรารถนาที่จะส่งเสริมให้กับบุคคลเหล่านั้นได้ดำรงตนอย่างสมควรกับฐานันดรที่ ๔ และในฐานะกลไกที่สำคัญอย่างหนึ่งของระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๑.๕ พรรคจะสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างข้าราชการกับนักการเมืองอาชีพ ระหว่างข้าราชการทหาร ตำรวจ กับข้าราชการพลเรือน ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง และประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่าโดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา โดยยึดมั่นในหลักการประสานผลประโยชน์เฉพาะส่วนของทุกฝ่ายเข้ากับผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ ทั้งนี้ เพื่อดำรงไว้ซึ่งเอกภาพของชาติและความสามัคคีแห่งชาติ

๑.๖ พรรคจะประกันความเป็นอิสระของฝ่ายตุลาการ และเคารพต่อหลักนิติธรรม และปณิญาสาครว่าด้วยสิทธิมนุษยชน รวมทั้งจะทำให้ตระหนักถึงสิทธิและการใช้สิทธิเสรีภาพอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมโดยรวม

๑.๗ ให้อำนาจการบริหาร อำนาจตุลาการ และอำนาจนิติบัญญัติเป็นของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๑.๘ ทำให้คนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์และส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง

๑.๙ แก้กฏหมายบางอย่างที่ล้าหลังและยังไม่เป็นประชาธิปไตยซึ่งยังใช้อยู่ในปัจจุบันให้ถูกต้องตามกฎหมาย และสอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง

๑.๑๐ ให้ข้าราชการประจำมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติและประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๑๑ การกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มความรวดเร็วในการแก้ปัญหาพัฒนาประเทศ

๑.๑๒ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างเฉียบขาด

๑.๑๓ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ ความคิดทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้องแก่ประชาชน

๑.๑๔ สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรประชาธิปไตยทั้งหลายของปวงชน โดยคำนึงถึงสิทธิและผลประโยชน์ของกลุ่มชนนั้น ๆ อันจะพึงมีตลอดจนส่งเสริมการแสดงประชามติที่ถูกต้อง และเป็นประชาธิปไตย

๒. นโยบายด้านการเมืองระหว่างประเทศ

ประเทศไทยกลายเป็นจุดยุทธศาสตร์ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลกอันเป็นผลให้ประเทศไทยจะต้องกำหนดบทบาทและท่าทีในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับนานาประเทศในโลกอย่างชัดเจน และให้สามารถเผชิญกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมออันได้ ฉะนั้น การดำเนินนโยบายต่างประเทศไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดผลได้ผลเสียอย่างธรรมดา หากพลาดพลั้งลงไปมีแต่จะเกิดผลเสียต่อความมั่นคงของชาติขึ้นทุกที พรรคบำรุงเมืองได้วิเคราะห์ปัญหาและไตร่ตรองแล้วเห็นว่าหากประเทศไทยมีนโยบายการต่างประเทศที่ถูกต้องบนรากฐานของลักษณะพิเศษประจำชาติไทยได้แล้วก็จะทำให้ชาติไทยมีความมั่นคงและมีเกียรติปรากฏแก่นานาชาติ ดังนั้น พรรคบำรุงเมืองจึงได้พิจารณากำหนดวิธีการดังต่อไปนี้

๒.๑ ใช้เอกลักษณ์ของชาติไทยเป็นแนวนโยบายการต่างประเทศ แสดงออกซึ่งความมี “นโยบายอิสระ”

๒.๒ ดำเนินนโยบายเป็นมิตร ไม่แทรกแซงความขัดแย้งระหว่างคู่พิพาท แต่จะสนับสนุนวิธีการระงับความขัดแย้งระหว่างประเทศโดยสันติวิธี

๒.๓ ส่งเสริมสัมพันธไมตรีอันดีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้ากับทุกประเทศ โดยไม่ยึดถือความแตกต่างในการปกครอง หรือระบบเศรษฐกิจและสังคมเป็นข้อยับยั้ง

๒.๔ รักษาศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิประเทศชาติให้เป็นที่ยกย่องและรับรองจากนานาชาติ พร้อมทั้งจะป้องกันพฤติกรรมที่ปวงจากต่างชาติที่จะมีผลกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ

๒.๕ ผลานงานการค้าเข้ากับการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดเป็นภารกิจสำคัญของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ทั้งนี้ เพื่อช่วยขยายตลาดส่งออกของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๒.๖ ทบทวน ปรับปรุง แก้ไขบรรดาสนธิสัญญา และการตกลงต่าง ๆ ที่ทำไว้กับ นานาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบและไม่สอดคล้องกับยุคสมัยให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

๒.๗ ร่วมกับองค์การระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และยึดมั่นใน กฎบัตรสหประชาชาติ

๓. นโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน

ระบบการบริหารแผ่นดินเป็นปัจจัยสำคัญที่จะให้นโยบายอื่น ๆ ของรัฐบาลดำเนินไปอย่าง มีประสิทธิภาพจนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ ดังนั้น พรรคบำรุงเมืองจึงมีความตั้งใจที่จะเสริมสร้าง และพัฒนาระบบบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้สามารถตอบสนองความต้องการริบด่วน ของประเทศชาติและของประชาชนให้ดียิ่งขึ้นไปอีก โดยยึดถือหลักเอกภาพในระดับนโยบายอันจะเป็น ผลทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันภายในชาติ ทั้งนี้ เพื่อให้กลไกของรัฐทั้งระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น สามารถทำงานที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบแต่ละระดับนั้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายดังกล่าว พรรคจึงกำหนดวิธีดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๓.๑ ปรับปรุงการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และวิธีการดำเนินงานของส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้มีขอบเขตความรับผิดชอบที่แน่นอนและชัดเจน เพื่อให้ทุกส่วนสามารถปฏิบัติหน้าที่ของ ตนได้เต็มที่และมีปัญหาอุปสรรคชนงกันน้อยที่สุด

๓.๒ พัฒนาและปรับปรุงระบบโครงสร้างการจัดการของส่วนราชการที่มีหน้าที่ และปฏิบัติงานซ้ำซ้อนโดยไม่จำเป็นให้เป็นหน่วยงานเดียวกันเพื่อการรวมพลังจากกำลังคน กำลัง งบประมาณ และกำลังความสามารถที่มีอยู่อันจะก่อให้เกิดความประหยัด และส่งเสริมให้เกิด ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓.๓ ปรับปรุงและพัฒนาบุคคลให้มีสมรรถภาพเพื่อให้ข้าราชการดำรงตนอย่างมีเกียรติ มีสวัสดิภาพ มีระเบียบ วินัย และคุณธรรมในหน้าที่การงานอันจะเป็นการทำให้กลไกรัฐมีความสมบูรณ์ ต่อการบริหารราชการแผ่นดินมากยิ่งขึ้น

๓.๔ กระจายอำนาจจากการบริหารทั้งส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นให้มีอิสระภาพใน การบริหารงานด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านบริการสาธารณะและบริการประชาชน โดยปรับปรุงวิธีการควบคุมจากภายนอกให้น้อยที่สุด เพื่อเป็นการส่งเสริมการกระจายอำนาจและความเจริญ ให้แพร่ไปทั่วราชอาณาจักร นอกจากนั้นแล้ว พรรคจะส่งเสริมให้มีโครงการที่มีกิจกรรมร่วมกันระหว่าง ส่วนราชการกับกลุ่มเอกชน โดยตรงอย่างกว้างขวาง

๓.๕ พัฒนามาตรการในการป้องกันและมาตรการกำจัดการฉ้อราษฎร์บังหลวง การกีดกันแก่ง และการใช้อิทธิพลอย่างไม่เป็นธรรมต่อประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับการปฏิบัติจากทางราชการอย่างมีเกียรติ สะดวก และเป็นธรรม รวมทั้งสนับสนุนให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย เพื่อความสงบสุขในท้องถิ่นของตน

๔. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

พรรคเลื่อมใสในระบบเศรษฐกิจทุนนิยมเสรี และการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างมีแบบแผน พรรคปฏิเสธระบบเศรษฐกิจทุนนิยมผูกขาด ซึ่งพรรคมุ่งมั่นจะสร้างความไพบูลย์ทางเศรษฐกิจและความยุติธรรมทางสังคมให้เกิดขึ้นให้ได้ เพราะเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่สมบูรณ์ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขแห่งชาติต่อไป เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว พรรคจึงได้กำหนดวิธีดำเนินการในด้านเศรษฐกิจไว้ ดังต่อไปนี้

๔.๑ ปรับปรุงและกระชับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้สอดคล้องและส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เป็นหลักในการสร้างระบบเศรษฐกิจประชาธิปไตย ทั้งนี้ จะกระทำได้โดยไม่ให้เกิดการเสียดุลทางเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๔.๒ ปรับระบบการถือทุนลักษณะผูกขาดเพื่อให้มีการกระจายทุนอันจะทำให้ระบบเศรษฐกิจของชาติไทยได้มีเสถียรภาพ คือ

(ก) ส่งเสริมการกระจายทุนด้วยระบบการถือกรรมสิทธิ์ให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม เพื่อเกื้อกูลต่อความมั่งคั่งไพบูลย์ของชาติ

(ข) ลดระดับการรวมศูนย์ทุนในลักษณะจำกัดบุคคลให้เป็นบริษัทมหาชน ด้วยมาตรการประชาธิปไตยและด้วยความรับผิดชอบของรัฐบาล

(ค) ส่งเสริมการสหกรณ์ให้มีประสิทธิภาพและบังเกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริงและใช้เป็นเครื่องมือในการกระจายทุนด้วย

(ง) วิสาหกิจที่มีลักษณะรวมศูนย์ทุนและก่อให้เกิดอิทธิพลอันจะทำให้เกิดการผูกขาดในลักษณะเช่นนี้ รัฐอาจเข้ามามีส่วนในการบริหารเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศชาติ โดยไม่ล่วงล้ำในกรรมสิทธิ์ผลกำไรของผู้ถือหุ้นของวิสาหกิจนั้น ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เกิดเป็นอุปสรรคต่อการกระจายทุน

๔.๓ ปรับปรุงและส่งเสริมรัฐวิสาหกิจกับวิสาหกิจเอกชนให้มีบทบาทต่อการสร้างระบบเศรษฐกิจเสรีนิยมของประเทศไทย และทำให้วิสาหกิจทั้งสองช่วยกันรักษาเสถียรภาพของตลาด รวมทั้งให้สามารถส่งเสริมการขายตัวของพวกเขาและกันได้

๔.๔ ปรับปรุงและพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างเกษตรกรและอุตสาหกรรม โดยถือว่าประเทศไทยมีการเกษตรกรรมเป็นหลัก แต่อนาคตของประเทศไทยก็จำเป็นต้องก้าวไปสู่ความเป็นอุตสาหกรรม ดังนั้น ในสถานการณ์ทั้งสองด้านนี้ จะต้องพัฒนาอุตสาหกรรมที่จะต้องเน้นหนักไปในรูปอุตสาหกรรมเพื่อการเกษตร เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปวัตถุดิบเกษตรกรรม

๔.๕ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจกับการขยายตัวของประชากรให้ได้สมดุลกันโดย

(ก) เพิ่มการผลิตทางการเกษตรกรรม โดยมุ่งผลผลิตต่อพื้นที่เดิมเป็นหลักด้วยการปฏิรูปเกษตรกรรมให้เต็มระบบ

(ข) เพิ่มการผลิตทางอุตสาหกรรมภายในประเทศเพื่อป้องกันการเอารัดเอาเปรียบจากต่างประเทศ และเพื่อรักษาดุลยภาพระหว่างทุนกับแรงงาน

(ค) พัฒนาพาณิชย์กรรมเพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพของจำนวนสินค้าออก รวมทั้งการแสวงหาตลาดประจำในต่างประเทศ ซึ่งจะกระทำทั้งในรูปการซื้อขายและแลกเปลี่ยนสินค้าโดยตรงและหรือในรูปแบบสินเชื่อ

(ง) ขยายการขนส่งทั้งภายในและระหว่างประเทศ รวมทั้งตั้งอำนาจความสะดวกในการขนส่งตามระบบสากล

(จ) ขยายทุนซึ่งจะได้มาจากการระดมทุน ทั้งภายในประเทศและจากต่างประเทศ โดยเน้นหนักการระดมทุนภายในประเทศ

(ฉ) ขยายเทคโนโลยีและพัฒนาบุคคลเพื่อให้ทันกับความก้าวหน้าและให้เป็นกำลังสนับสนุนต่อกิจการในทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ

(ช) ควบคุมพัฒนาการของระบบทุนเสรีนิยมให้อยู่ในระบอบประชาธิปไตย เช่น ป้องกันการผูกขาด รักษาขอบเขตการกระจายทุน เฉลี่ยงบประมาณระหว่างส่วนกลางกับส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการเฉลี่ยรายได้อันจะเป็นหนทางให้ลดช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยให้แคบลง

(ซ) ปรับปรุงระบบการคลังและการเงินซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่กำลังเผชิญหน้าอยู่ในขณะนี้ อันได้แก่ การเก็บภาษี การกู้เงิน การธนาคาร และการรักษาเสถียรภาพค่าเงินบาท รวมทั้งจะต้องสร้างเสริมมูลค่าทรัพยากรของชาติ

(ฌ) พัฒนาพลังงานและนำทรัพยากรธรรมชาติของชาติมาใช้ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติอย่างถูกต้อง รวมทั้งยังต้องกำหนดมาตรการพิทักษ์ทรัพยากรของชาติเพื่อประโยชน์ของชาติในอนาคตต่อไป ตลอดจนจะส่งเสริมด้านเทคโนโลยีเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติอย่างกว้างขวาง

(ญ) ร่วมมือทางเศรษฐกิจกับนานาประเทศ ทั้งนี้ โดยไม่ให้เกิดข้อผูกพันทางการเมือง ดำรงความเป็นอิสระบนพื้นฐานของความเป็นมิตรที่ดีต่อกัน โดยไม่เลือกระบบสังคม

(ฎ) ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ และชาวสวนมีกรรมสิทธิ์เป็นของตนเอง กำหนดพื้นที่ทางการเกษตร อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัยให้แน่นอนทั่วประเทศ

๕. นโยบายด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

พรรคบำรุงเมืองตระหนักถึงความสำคัญของการเกษตร ซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศยังอยู่ในสภาพตกต่ำทั้งทางด้านรายได้ มาตรฐานการครองชีพและสังคม จึงต้องปรับปรุงและยกฐานะความเป็นอยู่ทางการเกษตรให้ดีขึ้น เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ

ในการพัฒนาทางการเกษตรพรรคบำรุงเมืองมีนโยบายที่ปรับปรุงอย่างเหมาะสมแก่ผลิตผลและแหล่งเพาะปลูกในแต่ละพื้นที่พร้อมกับประสานกับด้านการตลาด โดยพรรคบำรุงเมืองจะยึดมั่นในนโยบายที่รัฐจะต้องจัดหาแหล่งการตลาดให้แก่ผลิตผลทางการเกษตร

ด้านอุตสาหกรรมพรรคบำรุงเมือง มีนโยบายแน่วแน่ที่จะส่งเสริมการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับทรัพยากรของประเทศและสร้างบรรยากาศที่ดีในการลงทุน จะไม่แทรกแซง หรือดำเนินการในลักษณะแข่งขันกับธุรกิจภาคเอกชน นอกจากกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์ที่มีลักษณะพิเศษอย่างเด่นชัด สนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม และกระจายอุตสาหกรรมไปตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ เพื่อกระจายรายได้และผลประโยชน์ให้ทั่วถึง พร้อมกันนั้นพรรคบำรุงเมืองมีนโยบายที่จะให้กิจการอุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อสุขภาพ และความเป็นอยู่ของประชาชน ในขณะเดียวกันพรรคบำรุงเมืองมีนโยบายที่ให้รัฐประสานงาน ร่วมมือ และหารือกับธุรกิจภาคเอกชนในการดำเนินนโยบายและมาตรฐาน

ด้านอุตสาหกรรมเพื่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของชาติโดยส่วนรวมเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว
พรรคการเมืองจึงกำหนดวิธีดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกันการผลิตและราคาผลิตผลของการเกษตร ชาวนา ชาวไร่ และชาวนวน
อย่างเป็นระบบและเป็นธรรม

(๒) ปลดปล่อยภาระหนี้สินของเกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ และชาวนวน ให้บรรลุนโยบายจนหมดสิ้นไปด้วยวิธีการและขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) สนับสนุนการเกษตรให้มีประสิทธิภาพและมีบทบาทเข้มแข็งขึ้น ทั้งด้านการผลิตและการจำหน่าย ตลอดจนการบริหารงาน

(๔) ส่งเสริมให้ภาคเกษตรกรรมเจริญเติบโตทันกับความก้าวหน้าของประเทศ โดยปรับอัตราภาษี เครื่องจักรกล เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรเพื่อเพิ่มผลิตผลและคุณภาพให้สูงขึ้น

(๕) ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถหาวัสดุที่ใช้ในการผลิตที่สำคัญ เช่น ปุ๋ย สารเคมี และยาปราบศัตรูพืชราคาถูกลงและมีคุณภาพอย่างพอเพียง

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุน โครงการเกษตรกรรหาย่อยในชนบทของประชาชน เพื่อให้หารายได้เสริมครอบครัวและชุมชน

(๗) ส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๘) ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการส่งออกอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนอุตสาหกรรมครัวเรือนของชุมชนในเมืองและชนบท

(๙) เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและจำเป็นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภคให้เพียงพอสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ

(๑๐) ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด เพื่อรักษาภาวะแวดล้อมให้อยู่ในสภาพปกติตามมาตรฐานสากลด้วยมาตรการกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๖. นโยบายด้านสังคม

เนื่องด้วยประเทศไทยได้ประสบปัญหาความล้มเหลวในการสถาปนาระบอบประชาธิปไตยจนก่อให้เกิดปัญหาทางด้านสังคม เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการฉ้อราษฎร์บังหลวง ปัญหายาเสพติด

ปัญหาการว่างงาน และปัญหาสวัสดิการสังคม เป็นต้น ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ได้กลายเป็นอุปสรรคต่อการสร้างสรรค์ความมั่นคงของชาติและต่อความเจริญก้าวหน้าในอนาคตของชาติ พรรคโดยความร่วมมือจากปวงชนชาวไทยทุกชนชั้นได้พิจารณากำหนดวิธีดำเนินการในด้านสังคมไว้ ดังนี้

๖.๑ จะต้องเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องปัญหาของชาติบ้านเมือง โดยเฉพาะให้เห็นว่าการสถาปนาระบอบประชาธิปไตยให้สำเร็จจะเป็นกุญแจดอกแรกที่จะทำให้สามารถแก้ปัญหาอื่น ๆ ของประชาชน และของประเทศชาติให้ลุล่วงไปได้ง่ายขึ้น และไปสู่ความสำเร็จได้ดังปรารถนา

๖.๒ จะดำเนินการแก้ปัญหาสังคมบนพื้นฐานของการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจประกอบด้วย การศึกษา อบรม และมาตรการทางกฎหมาย

๖.๓ ส่งเสริมให้มีการประกันสังคมแก่ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทั้งในส่วนของเอกชน และส่วนของรัฐบาลโดยการ

(ก) จัดที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนให้เพียงพอ และให้มีสภาพที่เหมาะสม ได้มาตรฐาน

(ข) ประชาชนที่ยากจนหรือช่วยเหลือตนเองไม่ได้ เนื่องจากสภาพแวดล้อม ความสมบูรณ์ทางร่างกายหรือพื้นฐานการศึกษาไม่อำนวยจะได้รับการช่วยเหลือแบบรัฐสวัสดิการสงเคราะห์

(ค) สนับสนุนการประกันสังคมด้านต่าง ๆ ขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยการรวบรวมหน่วยงานที่ทำหน้าที่ประกันสังคมด้านต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และยกระดับขึ้นเป็นทบวง หรือกระทรวง

๖.๔ ปฏิรูประบบงานของหน่วยงานราชการที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองให้สามารถรักษาความปลอดภัยแก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง ทำให้ปริมาณการเกิดปัญหาอาชญากรรมลดน้อยและสูญสิ้นลงไปในที่สุด เพื่อความสันติสุขและมีหลักประกันทางด้านสร้างสันติภาพของประชาชน

๖.๕ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาคนทางด้านจิตใจ เนื่องจากปัญหาสังคมในปัจจุบันมีแนวโน้มในการทำลายความสงบสุขสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เป็นต้น โดยการ

(ก) เผยแพร่ค่านิยมด้านบุคคลและสังคมไทยที่ถูกต้องทางศีลธรรมทุกรูปแบบ

(ข) ตรวจสอบการทำงานของรัฐให้เป็นไปตามนโยบายพัฒนาคนทางจิตใจ สนับสนุนข้าราชการที่ดี และแนะนำ ส่งเสริม ขจัดและป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบในวงราชการ รวมทั้งการกดขี่ข่มเหงราษฎร

(ค) สนับสนุนและช่วยสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมในสังคมให้ดีขึ้น การแก้กฎหมายที่ไม่เป็นธรรม การอนุรักษ์ธรรมชาติ และจัดการทำลายสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ โดยเด็ดขาด ขจัดแหล่งอบายมุข สิ่งชั่วร้าย การละเมิดศีลธรรมต่าง ๆ สนับสนุนนโยบายประหยัด และจัดความฟุ่มเฟือยต่าง ๆ

(ง) พิทักษ์สิทธิและความเสมอภาคในสังคมทุก ๆ ด้าน

๖.๖ จะสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ

๖.๗ ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมไทยทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับชาติ สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่าให้ปรากฏเป็นจริง

๖.๘ ปลุกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขแก่ประชาชนและข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

๖.๘ กระจายความเจริญทุกด้านไปสู่ชนบท เพื่อผ่อนคลายความแออัดขัดเคืองออกจากเมืองหลวงและเมืองใหญ่ ๆ ปรับการขยายตัวของประชากรให้สัมพันธ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและขนาดของประเทศ โดยการวางแผนครอบครัวอย่างถูกต้อง

๗. นโยบายด้านวัฒนธรรม

วัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของการดำรงอยู่ของชาติ ดังนั้น วัฒนธรรมจึงมีความสำคัญต่อปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของชาติด้วย ถ้าปล่อยปละละเลยต่อวัฒนธรรมจนเกิดเป็นปัญหาขึ้นมาแล้วก็จะทำให้การแก้ปัญหาอื่น ๆ ของชาติมีความยุ่งยาก ในปัจจุบันวัฒนธรรมของไทยถูกละเลย จนกล่าวได้ว่าประชาชนส่วนหนึ่งได้ดำรงอยู่โดยไม่คำนึงถึงวัฒนธรรม หากรัฐบาลใดไม่จริงจังต่อการรักษา และประพฤติกฎปฏิบัติตามวัฒนธรรมแล้ว ย่อมจะทำให้สังคมของชาติต้องประสบความเสื่อมโทรมเป็นปัญหาที่จะต้องแก้ไขกันด้วยความยากลำบาก องค์กรที่ควรพิจารณาถึงวิธีดำเนินการในด้านวัฒนธรรมร่วมกับพี่น้องปวงชนชาวไทยไว้ ดังต่อไปนี้

๗.๑ ฟื้นฟู ส่งเสริม และเชิดชูวัฒนธรรมไทยที่สูงส่งสืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการประพฤติกฎปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีและความสัมพันธ์กับต่างชาติ

๗.๒ ป้องกันวัฒนธรรมที่ไม่เหมาะสมทั้งที่เกิดขึ้นภายในประเทศ และแพร่มาจากต่างประเทศ โดยอาศัยมาตรการทางกฎหมายและการศึกษาอบรมควบคู่กัน

๗.๓ ส่งเสริมเสรีภาพของปวงชนชาวไทยต่างเชื้อชาติในประเทศไทยในการพัฒนาวัฒนธรรมของตนที่ดั่งงามต่อสังคมชาติไทย

๗.๔ พัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองและกำหนดมาตรการและปลูกฝังชาตินิยมให้แก่ประชาชนทุกหมู่เหล่าให้ตระหนักในความเป็นจริงตามทัศนคติที่ว่าการเมืองคือคุณธรรม และการเสียสละเป็นสิ่งมีเกียรติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของไทยจำเป็นที่จะต้องมีการเมืองตามหลักประชาธิปไตย หากไม่เช่นนั้น การสถาปนาระบอบประชาธิปไตยดังกล่าวก็จะประสบความล้มเหลว

๗.๕ ส่งเสริมและรักษาความบริสุทธิ์ผุดผ่องของพระพุทธศาสนา รวมทั้งศาสนาอื่น ๆ ในประเทศ และจะเน้นหนักในการส่งเสริมให้ได้มีการปฏิบัติธรรมที่ถูกต้องเพื่อสันติสุขแห่งสังคมไทยสืบไป

๘. นโยบายด้านการศึกษา

พรรคบำรุงเมืองมีนโยบายที่จะสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพและพัฒนาสอดคล้องกับความต้องการของประเทศชาติ แก้ไขปัญหาขาดแคลนที่เรียน เปิดโอกาสให้เยาวชนของชาติได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง พร้อมปรับปรุงคุณภาพทางการบริหารการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอแก่การศึกษาของชาติ สนับสนุนภาคเอกชนให้มีส่วนร่วม และจัดตั้งสถาบันการศึกษาทุกระดับพร้อมกับส่งเสริมบุตรของผู้มีรายได้น้อยให้ได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวาง ส่งเสริมการศึกษาด้านจริยธรรม และหลักธรรมศาสนาเพื่อพัฒนาจิตใจ ดังนั้น พรรคบำรุงเมืองจึงกำหนดวิธีดำเนินการในด้านการศึกษาไว้ ดังต่อไปนี้

๘.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคม ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนให้ทันสมัยยิ่งขึ้น ตลอดจนขยายการศึกษาให้เข้าถึงชนบทที่ห่างไกลอย่างทั่วถึง

๘.๒ ขยายการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้น โดยสอดคล้องกับสภาพความเจริญพัฒนาของสังคม และเศรษฐกิจของชาติ

๘.๓ สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลนและสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม เป็นต้น ให้เพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ

๘.๔ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๘.๕ สนับสนุนให้ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพมากขึ้น เพื่อให้มีโอกาสและสามารถพึ่งตนเองได้

๘.๖ เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญกำลังใจ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่ ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้มีความมั่นคงและภาคภูมิใจในวิชาชีพ

๘.๗ ปรับปรุงการบริหารและการดำเนินการทั้งปวงของสถาบันการศึกษาให้ก้าวหน้าและคล่องตัว ตลอดจนมีอิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

พรรคบำรุงเมืองตระหนักดีว่าแรงงานเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่สุดของชาติ โดยเหตุนี้พรรคจึงถือนโยบายแรงงานเป็นนโยบายหลักอันหนึ่งของพรรค โดยมีเป้าหมายอย่างชัดเจนในการที่จะสนับสนุน ปรับปรุง พัฒนาแรงงานไทยให้มีความรู้ มีฝีมือ ความสามารถ ความรับผิดชอบ และทัศนคติที่เหมาะสม เพื่อที่จะมีงานทำที่มีรายได้เพียงพอแก่การดำรงชีวิตและพัฒนาตนเองและครอบครัว ขณะเดียวกันก็จะได้รับการคุ้มครองแรงงานไทยให้มีรายได้ ชั่วโมงทำงาน วันหยุด สวัสดิการ และหลักประกันที่เหมาะสม พร้อมทั้งส่งเสริมให้แรงงานไทยได้มีการก่อตั้งองค์การของผู้ใช้แรงงาน และกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานและสังคมส่วนรวม

ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในปัจจุบันได้ก่อให้เกิดภาวะเดือดร้อนแก่แรงงานไทยเป็นอย่างมาก จำนวนผู้ตกงานและถูกออกจากงานได้เพิ่มขึ้น และจำนวนผู้ว่างงานในขณะนี้เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ คนงานส่วนใหญ่ยังมีรายได้ต่ำไม่เพียงพอกับค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้น คนงานจำนวนไม่น้อยต้องทำงานหนัก มีชั่วโมงทำงานยาวในสถานที่ทำงานที่ขาดสุขลักษณะและมีอุบัติเหตุจากการทำงานเพิ่มขึ้นเสมอ นอกจากนี้ แรงงานไทยจำนวนมากที่ไปทำงานต่างประเทศก็ไม่ได้ได้รับความคุ้มครองเท่าที่ควร ทั้ง ๆ ที่แรงงานเหล่านี้นำเงินตราต่างประเทศปีละนับหมื่นล้านบาท และคนงานในภาคเอกชนมีจำนวนหลายล้านคนที่ขาดสวัสดิการ ในกรณีเจ็บป่วย และหลักประกันเมื่อต้องออกจากงานทำให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศชาติ

พรรคการเมือง กำหนดวิธีดำเนินการในด้านนโยบายแรงงานและสวัสดิการสังคม ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไข ปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับแรงงาน และสาขาอาชีพต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมยิ่งขึ้น

(๒) ขยายการจ้างงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากขึ้นและจัดการกีดกันการเข้าทำงาน ทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนการขูดรีดแรงงานให้เหมาะสมกับมาตรฐานการครองชีพ และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศ

(๓) เพิ่มความมั่นคงในการทำงาน และหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานทั้งที่ทำงานในประเทศและต่างประเทศ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคมและชมรมที่เป็นประชาธิปไตยเป็นประโยชน์ต่อสังคมและความมั่นคงของประเทศ

(๕) สนับสนุนการเคลื่อนไหวที่เรียกร้องความเป็นธรรมและผลประโยชน์ที่ถูกต้อง ตามกฎหมายของเกษตรกร กลุ่มอาชีพ และผู้ใช้แรงงานทั่วไป

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอาชีพแก่ประชาชน เกษตรกร ตลอดจนปกป้องผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

(๗) ให้การรับรองอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น

(๘) ส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงาน และมาตรการความปลอดภัยในการทำงานทั้งแบบทวิภาคีและไตรภาคีให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

(๙) จัดตั้งศูนย์สารนิเทศและสวัสดิการให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดหางาน การจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

๑๐. นโยบายด้านการกีฬา

พรรคการเมืองส่งเสริมและสนับสนุนด้านการกีฬาเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้ออกกำลังกาย มีสุขภาพแข็งแรงโดยทั่วไป ส่งเสริมให้มีกีฬาพื้นฐานเพื่อการแข่งขันสมัครเล่นและอาชีพ ทั้งระดับชาติ และระดับโลก และสร้างขวัญกำลังใจให้แก่นักกีฬาที่น่าชื่อเสียงมาสู่ประเทศไทย พรรคจึงได้กำหนดวิธีการเพื่อดำเนินการตามนโยบายด้านกีฬา ดังต่อไปนี้

๑๐.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน โดยการ

๑๐.๒ ส่งเสริมให้มีกีฬาพื้นฐานเพื่อการแข่งขันสมัครเล่นและอาชีพ ด้วยการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนให้ดำเนินกิจกรรม ตลอดจนให้เอกชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการและจัดการบริหาร

๑๐.๓ สร้างขวัญและกำลังใจให้แก่นักกีฬาที่นำชื่อเสียงมาสู่ประเทศ และนักกีฬาที่ไปแข่งขันในนามของทีมชาติให้มีความภาคภูมิใจและความมั่นคงในอนาคตดีขึ้น

๑๑. นโยบายด้านสาธารณสุข

พรรคบำรุงเมืองมีนโยบายอย่างแน่วแน่ที่จะให้ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขอย่างเท่าเทียมกันในอัตราค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมพร้อมกับปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของแพทย์ พยาบาล และบุคลากรด้านการแพทย์ ปรับปรุงกิจการสาธารณสุขมูลฐานให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ส่งเสริมด้านโภชนาการและแก้ไขปัญหาโภชนาการในท้องถิ่นต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังมีนโยบายสนับสนุนให้เอกชนเข้าร่วมรับภาระด้านบริการสถานพยาบาลโดยไม่ให้เป็นภาระหนักแก่ประชาชน และยึดมั่นในจรรยาบรรณแพทย์ที่จะรับผู้ป่วยฉุกเฉินเข้ารับการรักษาพยาบาล นำหลักการประกันสังคมมาใช้สำหรับช่วยเหลือผู้ป่วยที่มีรายได้น้อย ในขณะที่เดียวกันก็ส่งเสริมการพัฒนาคูณภาพและรายได้ของแพทย์ พยาบาล และบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เหมาะสมแก่สภาพความเป็นอยู่และรายจ่าย

ดังนั้น พรรคบำรุงเมืองจึงกำหนดวิธีการดำเนินการนโยบาย ดังต่อไปนี้

๑๑.๑ จัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอและเหมาะสมในการส่งเสริมการสาธารณสุขทั้งในด้านสาธารณสุขมูลฐาน การป้องกัน การรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพอนามัย การปรับปรุงด้านโภชนาการ

๑๑.๒ ส่งเสริมภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมบริการสาธารณสุข เช่น จัดตั้งสถานพยาบาล โรงพยาบาล โดยมีการควบคุมอัตราค่าบริการมิให้เป็นภาระหนักแก่ประชาชนเกินไป รวมทั้งการรับผู้ป่วยฉุกเฉินเข้ารับการรักษาพยาบาล โดยไม่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจเมื่อเกิดความจำเป็นอย่างแท้จริง แต่ต้องคำนึงถึงจรรยาบรรณแพทย์ และรัฐเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายนั้นตามมาตรการและกฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น

๑๑.๓ เร่งรัดการผลิตบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขทุกสาขา พร้อมกับปรับปรุงรายได้และสวัสดิการของแพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข โดยเฉพาะที่ทำงานประจำอยู่ในชนบทที่ห่างไกลเพื่อเสริมขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่

๑๑.๔ เร่งขยายโรงพยาบาลในชนบทให้เพียงพอกับความต้องการ จัดตั้งสถานอนามัยให้ครบทุกตำบล พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นทุกด้านให้เหมาะสม

๑๑.๕ ส่งเสริมการจัดตั้งโรงเรียนแพทย์ขึ้นในภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อผลิตแพทย์ให้มีจำนวนมากขึ้นได้สัดส่วนที่ถูกต้องกับจำนวนประชากร

๑๑.๖ ส่งเสริมด้านอาหาร โภชนาการ และงานสุขาภิบาลทั่วไป รวมทั้งการป้องกันมลพิษหรือสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในเมืองและชนบท

๑๑.๗ จัดระบบการสงเคราะห์ รักษาพยาบาลแก่ผู้ที่มีรายได้น้อยด้วยประกันสังคม เพื่อประชาชนมีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลเท่าเทียมกัน

๑๑.๘ สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในรูปแบบสหกรณ์ เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น โดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐให้คำแนะนำและประสานงานอย่างใกล้ชิด

๑๑.๙ ส่งเสริมการกระจายแพทย์สู่ชนบทที่ห่างไกล โดยวางมาตรการและกฎเกณฑ์ให้ผู้สำเร็จวิชาแพทย์ประจำอยู่ในชนบทตามระยะเวลาที่กำหนด

๑๒. นโยบายด้านความปลอดภัย และกระบวนการยุติธรรม

พรรคบำรุงเมืองมีนโยบายที่จะยึดถือเสรีภาพและความมั่นคงของการดำรงชีพเป็นพื้นฐานของสภาพสังคม โดยจะต้องมีมาตรการรักษาความปลอดภัย ป้องกันอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งให้ความยุติธรรมในการดำเนินคดีแก่ผู้ถูกกล่าวหา ป้องกันการทุจริตเพื่อช่วยผู้กระทำผิด และปรับปรุงรายได้และสวัสดิการของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในระบบการพิทักษ์สันติราษฎร์ และกระบวนการยุติธรรม

ดังนั้น พรรคบำรุงเมืองจึงกำหนดวิธีการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบาย ดังต่อไปนี้

๑๒.๑ ปรับปรุงกฎหมาย และกฎ ระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับความปลอดภัยต่อชีวิตทรัพย์สิน และกระบวนการยุติธรรมให้เหมาะสมแก่สภาพการณ์ในปัจจุบัน

๑๒.๒ ส่งเสริมและเผยแพร่การศึกษากฎหมายและกฎ ระเบียบที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของประชาชนด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสม โดยอาศัยสื่อมวลชนต่าง ๆ รวมทั้งการจัดพิมพ์เผยแพร่

๑๒.๓ ปรับปรุงกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เหมาะสมกับอัตราการครองชีพและสภาพความเป็นอยู่ให้ได้สัดส่วนกับความต้องการ พร้อมกับปรับปรุงรายได้สวัสดิการ ตลอดจนความเป็นธรรมในการแต่งตั้งโยกย้ายของตำรวจ โดยเฉพาะรายได้ที่ต่ำที่สุดจะต้องไม่ต่ำกว่าอัตราขั้นต่ำ พร้อมกับจัดสรรผลประโยชน์จากค่าปรับในคดีต่าง ๆ เป็นกำลังใจให้แก่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม

๑๒.๔ สนับสนุนการจัดตั้งศาลจราจร เพื่อทำหน้าที่พิจารณาคดีเกี่ยวกับการจราจร โดยไม่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรปรับเอง แล้วจัดสรรค่าปรับเป็นสัดส่วนให้แก่ตำรวจจราจรผู้ออกใบสั่งเพื่อส่งเสริมกำลังใจในการปฏิบัติงาน

๑๒.๕ ปรับปรุงระบบศาลยุติธรรมให้การพิจารณาคดีเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๑๒.๖ สนับสนุนศาลปกครองเพื่อเป็นสถาบันให้ความเป็นธรรมในกรณีที่ประชาชนขัดแย้งกับราชการ หรือกรณีขัดแย้งระหว่างหน่วยราชการด้วยกัน และมีหน่วยงานที่รับเรื่องราวร้องทุกข์อย่างมีคุณภาพ

๑๒.๗ จัดบริการให้คำแนะนำปรึกษาด้านกฎหมายแก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยอย่างทั่วถึงทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อให้เกิดความยุติธรรมต่อปัญหาที่ประชาชนประสบ และหากจำเป็นต้องดำเนินคดีก็สนับสนุนให้มีการจัดบริการด้านทนายความโดยเรียกค่าใช้จ่ายในอัตราต่ำ

๑๒.๘ สนับสนุนวิธีการให้ผู้ถูกกล่าวหาทุกรายปรึกษาหารือกับทนายความได้ เพื่อรักษาความยุติธรรมแก่ประชาชน

๑๒.๙ สนับสนุนการวางมาตรการควบคุมการครอบครองอาวุธของประชาชนให้รัดกุมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอาวุธปืนโดยมีการพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนออกใบอนุญาตครอบครอง และพกพาอาวุธ พร้อมทั้งมีการสืบประวัติอาชญากรรมอย่างละเอียดก่อนอนุมัติ

๑๒.๑๐ สนับสนุนการปรับปรุงเรือนจำ ทักษสถาน และสถานที่คุมขังต่าง ๆ ให้มีสภาพอันสมควรแก่ศักดิ์ศรีของมนุษย์ และจัดโครงการพัฒนาด้านความรู้ วิชาชีพ และการอบรมจริยธรรมแก่ผู้ต้องขัง เพื่อให้โอกาสอันดีเมื่อพ้นโทษออกไปอยู่ร่วมกับสังคมภายนอก

๑๓. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

พรรคบำรุงเมืองเล็งเห็นความสำคัญของสตรี เด็ก เยาวชน คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสทั้งหลาย ให้มีสิทธิเสรีภาพในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว พรรคบำรุงเมืองจึงได้กำหนดวิธีการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑๓.๑ ปรับปรุงกฎหมาย ออกกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายเพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน และจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

๑๓.๒ ให้สตรีมีสิทธิสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

๑๓.๓ ให้ความคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชน คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสมิให้ถูกเอาเปรียบในสังคม และป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนไปประกอบธุรกิจทางเพศ

๑๓.๔ สนับสนุนให้มีการพัฒนาเด็ก เยาวชน คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ในการประกอบอาชีพและความมั่นคงปลอดภัย

๑๓.๕ สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มชมรมของสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข รวมทั้งป้องกันการทุจริตแรงงานเด็กอย่างจริงจัง

๑๔. นโยบายด้านทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม

พรรคการเมืองเล็งเห็นความสำคัญในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมิให้เกิดมลพิษอันเป็นอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ตลอดจนการพิทักษ์รักษาและป้องกันการเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งการแก้ไขเมื่อเกิดสภาพเช่นว่านั้นขึ้น

ดังนั้น พรรคการเมืองจึงกำหนดนโยบายและมาตรการด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมดังต่อไปนี้

๑๔.๑ กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างแน่นอนและถูกต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงของชาติและของโลก

๑๔.๒ ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่าของระบบนิเวศน์รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

๑๔.๓ เร่งรัดและป้องกัน แก้ไขปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในปัจจุบัน และอนาคต

๑๔.๔ ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติให้คืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมธรรมชาติให้คงไว้

๑๔.๕ พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาวะแวดล้อมและมุ่งพึ่งตนเองในด้านพลังงานหลักของชาติเป็นสำคัญ

๑๕. นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง

หน้าที่การป้องกันประเทศย่อมเป็นหน้าที่ของปวงชนชาวไทยทุกเพศทุกวัยทั่วทั้งชาติ ซึ่งหน้าที่ในการป้องกันประเทศของปวงชนชาวไทยที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการสร้างกองทัพแห่งชาติ อันประกอบด้วย กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ เป็นหลักสำคัญและสนับสนุนกองทัพแห่งชาติ ให้ปฏิบัติการกิจในการป้องกันประเทศ อันได้แก่ เกราชของชาติ อธิปไตยของปวงชน บูรณภาพแห่งราชอาณาจักรและพิทักษ์สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ให้สถิตสถาพร ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าภารกิจดังกล่าวเป็นหน้าที่ที่กองทัพแห่งชาติถือเป็นสัจจะปฏิญาณ พรรคจึงได้กำหนดวิธีดำเนินการในการส่งเสริมให้กองทัพแห่งชาติได้มีสมรรถภาพที่สมบูรณ์เพื่อให้สมกับภารกิจดังกล่าว โดย

๑๕.๑ จะปรับปรุงและพัฒนาให้กองทัพแห่งชาติได้มีความพร้อมทางทหารอย่างสัมพันธกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑๕.๒ ส่งเสริมให้กองทัพแห่งชาติได้ช่วยในการพัฒนาประเทศในยามสงบ นอกเหนือไปจากภารกิจในการป้องกันประเทศ

๑๕.๓ ส่งเสริมการปรับปรุงด้านสวัสดิการของกองทัพ ทั้งด้านที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาล การกีฬา และอื่น ๆ และการพัฒนากำลังพลของกองทัพ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนากำลังคนของชาติโดยทั่วไป ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับกว้าง ๆ ให้ทันสมัยยิ่งขึ้น

๑๕.๔ ส่งเสริมกองทัพแห่งชาติให้ตระหนักและเข้าใจบทบาทของกองทัพในการสถาปนาระบอบประชาธิปไตย รักษาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงสืบไป

๑๕.๕ ให้มีการปรับปรุงยุทธศาสตร์ในการป้องกันประเทศ โดยยึดหลักการตนเองเป็นประการสำคัญ

๑๕.๖ สร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นใช้เองบนพื้นฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่าและประหยัด

๑๕.๗ สนับสนุนและส่งเสริมให้ทหารได้รับการศึกษา ฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างกว้างขวาง ตลอดจนปลูกจิตสำนึกอย่างสูงในการรับผิดชอบต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

๑๖. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

พรรคการเมืองเล็งเห็นความจำเป็นอย่างชัดเจนและตระหนักเป็นอย่างยิ่งว่าการจะนำประเทศไทยให้ก้าวทันโลกให้หลุดพ้นจากสภาวะการณ์ด้อยพัฒนาและความยากจน ให้เป็นผู้ประสบความสำเร็จในการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ให้มีเสถียรภาพและความมั่นคงต้องอาศัยการพัฒนาขีดความสามารถทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีให้พึ่งตนเองได้ ซึ่งการนั้น จำเป็นต้องปฏิบัติอย่างจริงจัง รับผิดชอบและต่อเนื่อง

เพื่อให้บรรลุจุดหมายดังกล่าว พรรคการเมืองได้กำหนดวิธีการดำเนินการในนโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร และคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๒) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ของชาติกับนานาชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศ

(๓) พัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอกับความต้องการของชาติ

(๔) สนับสนุนและส่งเสริมบทบาทของเอกชนให้มีส่วนช่วยในโครงการพัฒนา และใช้เทคโนโลยีในวิสาหกิจต่าง ๆ อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

นโยบายทั้ง ๑๖ ประการที่ได้กล่าวมานี้ เป็นวิธีการตามนโยบายที่พรรคการเมืองได้กำหนดขึ้นเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาของชาติ เพื่อสถาปนาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติที่แท้จริง และสอดคล้องกับสภาวะการณ์และลักษณะพิเศษของประเทศไทย ซึ่งจะเป็นพื้นฐานของการแก้ปัญหาทั้งปวงของชาติให้ตกไปได้อย่างแน่นอน พรรคการเมืองได้มีปณิธานที่แน่วแน่ตามอุดมคติและอุดมการณ์ของพรรคที่จะเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยเข้ารับผิดชอบในการแก้ปัญหาของชาติให้ลุล่วงไปเพื่อความสถาพรของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเพื่อส่วนรวมของชาติได้ก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาชาติต่อไปให้ได้ แต่การที่พรรคการเมืองจะก้าวไปสู่การปฏิบัติตามนโยบายที่เสนอมานี้ ก็ต้องได้รับการยินยอมและสนับสนุนจากพี่น้องประชาชนชาวไทยทุกท่าน

ฉะนั้น พรรคการเมืองจึงขอเสนอนโยบายทั้ง ๑๖ ประการนี้ต่อพี่น้องปวงชนชาวไทยได้พิจารณาเพื่อจะได้ส่งเสริมให้พรรคการเมืองเป็นผู้แทนในการปฏิบัตินโยบายนี้ให้ปรากฏเป็นจริง

เพื่อให้ประเทศไทยและปวงชนชาวไทยผ่านพ้นวิกฤติการณ์และสามารถพัฒนาไปสู่สังคมที่สมบูรณ์ในระบบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้ดำรงอยู่สืบไปชั่ววันรันดร

ข้อบังคับพรรคบำรุงเมือง พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อบังคับพรรคบำรุงเมือง พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยที่ประชุมผู้จัดตั้งพรรคบำรุงเมือง เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับฉบับนี้ เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหารพรรค และการดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรคให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคบำรุงเมือง พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “พรรคบำรุงเมือง” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “BAMRUNGMUEANG PARTY” ชื่อย่อภาษาไทย “บม.” ชื่อย่อภาษาอังกฤษ “B.M.P.”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

(๑) เครื่องหมายพรรคมีลักษณะเป็นวงกลมสีแดง สีขาว สีน้ำเงิน ภายในมีรูปแผนที่ประเทศไทยสีเขียว ด้านบนมีอักษรภาษาไทยว่า “พรรคบำรุงเมือง” และด้านล่างมีอักษรภาษาอังกฤษว่า “BAMRUNGMUEANG PARTY” ตัวอักษรภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นสีน้ำเงิน ดังภาพ

(๒) ความหมายภาพ สีแดง สีขาว สีน้ำเงิน หมายถึงสถาบันหลักของประเทศ ซึ่งประชาชนต้องให้ความสำคัญ แผนที่ประเทศไทยมีสีเขียว หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ของประเทศ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ของพรรคบำรุงเมือง ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๑๒/๗-๕ ถนนพลับพลาไชย แขวงวัดเทพศิรินทร์ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๒๒๔ ๐๐๗๖ โทรสาร ๐ ๒๒๒๔ ๐๐๗๖

ข้อ ๖ สาขาพรรคบำรุงเมืองที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า “พรรคบำรุงเมือง สาขา...” โดยมีชื่อของท้องถิ่นนั้นต่อท้าย

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด หรือมีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๕) ไม่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๘ การสมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคด้วยตนเอง พร้อมด้วยเอกสารประกอบตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด และให้คำรับรองว่าตนมิได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น โดยมีสมาชิกพรรครับรองไม่น้อยกว่าสองคนตามสถานที่ที่พรรคกำหนด

ให้นายทะเบียนสมาชิกพรรคเสนอใบสมัครสมาชิกพรรคต่อหัวหน้าพรรคพิจารณา พร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อหัวหน้าพรรคอนุมัติเป็นสมาชิกแล้ว สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรค ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคน และต้องแจ้งเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรค หรือนายทะเบียนสมาชิกสาขา แล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านนั้นไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๐ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกพรรค โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๗

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคให้ออกตามข้อ ๖๕ วรรคสอง

(๕) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป

(๖) เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคการเมือง

การลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์ เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรค

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคและมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลง นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย หรือจะคงสมาชิกภาพของพรรคเดิมต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๒ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการรับสมัครสมาชิกให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าพันคน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย สมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๓ สิทธิของสมาชิกพรรคมี ดังนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ
- (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการ สาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค
- (๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป
- (๕) สมาชิกย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย
 - (ก) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค
 - (ข) เป็นผู้ที่จะพร้อมที่จะเสียสละและพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค และ อุดมการณ์ของพรรคจนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค
 - (ค) เป็นผู้มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป
 - (ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดข้องหรือข้อบกพร่องจนได้รับการตำหนิจาก คณะกรรมการบริหารพรรคและหรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๔ สมาชิกมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค ด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเจ้าของพรรคร่วมกัน
- (๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจ เพื่อความก้าวหน้าของพรรค
- (๓) ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบาย และมติพรรคอย่างจริงจัง
- (๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ
- (๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิก หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกมี ดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวสู่การเมืองมีบทบาททางการเมือง และเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว และจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อกระตุ้นให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๓ เพื่อให้สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ร่วมกันสร้างพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพ เป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทย จึงกำหนดวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ทุกระดับ ต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบ ข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกัน หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ปกปิดความผิด และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐ หรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พียงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๑๘ เพื่อเป็นการส่งเสริมการจรรโลงระบบพรรคการเมือง และทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรม และอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบาย และข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละ และให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคี และมีประสิทธิภาพของพรรค

(๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรี เกียรติยศ ชื่อเสียง และวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๙ ให้มีกรรมการคณะหนึ่ง เป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค

- (๓) เลขธิการพรรค
- (๔) รองเลขธิการพรรค
- (๕) เற்றுณีกพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๗) โฆษกพรรค
- (๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ

ข้อ ๒๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรค โดยการลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๑๕

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็น กรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของ จำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรค เป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่ พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่ เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทน จากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรอง และผู้ใช้สิทธิการเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก โดยให้ยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน หัวหน้าพรรค

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๖) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกหรือขาดจากสมาชิกภาพ ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงตั้งคณะ

(๗) ตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพตั้งคณะ รวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งต้องกระทำภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่ง หัวหน้าพรรคตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้น ทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งตั้งคณะ หรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งตั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ยกเว้นกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากสมาชิกภาพของพรรค

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับ และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎ ระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมืองและผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เงินวงเงินตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนให้จัดสรรเป็นจำนวนรวม โดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อแต่ละบัญชีที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้จัดสรรแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรครายบุคคล

(ค) ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

(๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๖) อนุมัติและขุดเล็กการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๗) เลิกพรรค

(๘) อำนวยการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรค เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๙) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๐) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๑) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรค และ
คณะทำงานเฉพาะกิจ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๓) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค
และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างประจำพรรค หรือชั่วคราว

(๑๔) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรค และผู้ปฏิบัติงานของพรรค
ปฏิบัติ

(๑๕) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมาย
และกฎ ระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๔ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นผู้เรียกประชุม
คณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการ
บริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎ ระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจใน
การปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ
จำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรค หรือ
คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการ
บริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรค หรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการ
ที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

- (ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค
- (ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค
- (ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรคมีหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๕) เภรัณยูภักพรรคมีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่าย บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรคมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมัคร และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิก
- (๗) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้
- (ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรค และแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค
- (ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๕ การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และแบบสัดส่วนของพรรคการเมือง ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง และคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

ในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจากรายชื่อตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบ

(๒) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่ให้ผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นที่สุด

หมวด ๕

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ ๒๖ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา

ข้อ ๒๗ ในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามความประสงค์ของสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎร อยู่ในจังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๒๘ การจัดตั้งสาขาพรรคให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกของพรรค ซึ่งมีภูมิลำเนา ตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยจัดทำทะเบียน สมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในจังหวัดนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอ จัดตั้งสาขาพรรคต่อสำนักงานใหญ่พรรค เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่ง บัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๒๙ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้จังหวัดใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้มี หนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมจัดตั้งสาขาพรรคและเลือกตั้ง คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรค เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรค แจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรค เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมเพื่อจัดตั้งสาขาพรรคและเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ดังกล่าว ต้องมีสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ เข้าร่วม ประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

ข้อ ๓๐ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรค
- (๘) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ และให้ลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๓๐

(๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรค จะต้องมิผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๓ ให้สาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงาน โครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสเดือน และภายในหกสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๔ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ประธานสาขาพรรค

(ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรค และเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม

(ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติสาขาพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ในกรณีประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ที่มีตำแหน่งรองลงมาลำดับต้น ทำหน้าที่แทน

(๒) รองประธานสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรค มอบหมาย

(๓) เลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและกำกับกิจการทั้งปวงของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการ สาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาพรรค มอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และที่ประชุมใหญ่ สาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่ สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๕) ทรัพย์สินสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมรายรับ - รายจ่าย บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค มีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๗) โฆษกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) แถลงมติที่ประชุม และกิจการต่างๆ ของสาขาพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรค มอบหมาย

(๘) กรรมการอื่นของสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรค หรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่ง คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง หรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๖ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๓๕
- (๓) ลาออก
- (๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๓๗ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๓๘ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแสดงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๙ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคครบตามที่กำหนดในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว หากต่อมาภายหลังมีสาขาพรรคการเมืองไม่ครบ ตามมาตรา ๒๖ ให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ครบตามมาตรา ๒๖ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิก ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรรมการบริหารพรรคการเมือง จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองพันคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมือง

ข้อ ๔๑ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง มีดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง

(๓) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๔๒ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๑ มาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๓ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้น ทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

- ข้อ ๔๔ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง
- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคการเมือง
 - (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง
 - (๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขานุการพรรคการเมือง รองเลขานุการพรรคการเมือง เหรัญญิกพรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง โฆษกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง
 - (๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง คณะกรรมการนโยบายพรรคการเมือง และคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง
 - (๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา
 - (๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง
 - (๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชี และการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคการเมือง
 - (๘) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ประธานสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสี่สาขา หรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน
 - (๙) กิจการอื่นตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- การลงมติเลือกบุคคลตามข้อ ๔๔ (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๔๕ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกคราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าอย่างน้อยเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๖ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ร่วมกันขอให้เปิดการประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษ จะต้องมีการหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๗ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรค เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้ รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๘ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๔๙ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมือง และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ เพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ พรรคการเมืองทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และแบบสัดส่วนในกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของ สาขาพรรคการเมืองนั้น

ข้อ ๕๐ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกของสาขาพรรคไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธาน ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๑ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรค ไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน ที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๒ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค หรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ กำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อเดือน และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนด วัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๕ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมสาขาพรรคนั้น ถ้าประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงิน ทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๕๗ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ของพรรคและสาขาพรรค ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรค ให้ประธานสาขาพรรคจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรค และรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรค

ข้อ ๕๘ บัญชีของพรรค และบัญชีของสาขาพรรค ประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชี ต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคและการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

และค่าบำรุงพรรคและการบริจาคแก่พรรค

ข้อ ๕๙ พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินค่าธรรมเนียม และค่าบำรุงพรรค
- (๒) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค
- (๓) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมหาทุนของพรรค
- (๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการบริจาคแก่พรรค
- (๕) เงินอุดหนุนจากกองทุน
- (๖) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ข้อ ๖๐ สมาชิกพรรคอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๑ การบริจาคแก่พรรคให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และประกาศของนายทะเบียนพรรค

หมวด ๑๓

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๖๒ การกล่าวหาสมาชิกพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๖๓ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๖๒ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๖๔ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิก ต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๕ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ตำหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ และมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๖๖ การพ้นจากสมาชิกพรรค กรณีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๖๕ วรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ วรรคท้าย

หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

ข้อ ๖๗ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๖๘ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) ผู้ตัดสินใจมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่พรรคออกเสียงลงคะแนนอนุมัติ โดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกพรรคที่มาประชุม

หมวด ๑๕

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๙ พรรคมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้น สมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่สิ้นสภาพ เลิก หรือยุบตามกฎหมาย

ข้อ ๗๐ การเลิกพรรคและสาขาพรรคให้ เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๑ ในกรณีที่พรรคต้องสิ้นสภาพ เลิก หรือยุบ ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือภายหลังจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของสภาอากาศไทย

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคบำรุงเมือง

คณะกรรมการบริหารพรรคบำรุงเมือง จำนวนทั้งสิ้น ๕ คน คือ

๑. นายสุวรรณ ประมูลชัย	หัวหน้าพรรค
๒. นายชَمَّد บุษยานนท์	รองหัวหน้าพรรค

๓. นางมะลิ เอกอริยะกุล	เลขาธิการพรรค
๔. นางนฤมล เลี้ยงรักษา	รองเลขาธิการพรรค
๕. นายทวีวัฒน์ หยด้อย	รองเลขาธิการพรรค
๖. นางวิภาดา ประมุขชัย	เหรียญกพรรค
๗. นายพิทยาธร ปัทมานนท์	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๘. นายสมัย พิมพ์ทอง	โฆษกพรรค
๙. นายอลงกรณ์ สุวรรณโพธิศรี	กรรมการบริหารพรรค
- จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓

อภิชาติ สุขัคคานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง